

Ταξίαρχης Ευσταθίου / Συνδικαλιστής στο Δημόσιο

Μετά τις πρόσφατες αιτιάσεις του Ριζοσπάστη ότι ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ καλούν σε απεργοσπασία θεωρούμε σκόπιμο να υπενθυμίσουμε ορισμένα κρίσιμα γεγονότα που φρέναραν την ταξική πάλη εξασφαλίζοντας έτσι την απαραίτητη κυβερνητική σταθερότητα για τη συνέχιση της επίθεσης του κεφαλαίου.

Τις τελευταίες μέρες, συνάδελφοι εκπαιδευτικοί της δευτεροβάθμιας μας λένε ότι οι διαταγές από το Υπουργείο έρχονται σωρηδόν και αφορούν την αξιολόγηση για καταργήσεις και γενικά προωθείται αλλαγή στο χαρακτήρα της εκπαίδευσης με καθηγητές σε ταυτόχρονο ρόλο μάνατζερ που θα αναζητούν χρηματοδότηση για τις πάγιες δαπάνες του σχολείου. Η διάλυση της εκπαίδευσης εντείνεται. Θυμίζουμε ότι τον περασμένο Μάη, πριν τις πανελλαδικές, οι καθηγητές ψήφισαν πενήδημερη απεργία ήδη επιστρατευμένοι, η οποία τελικά πνίγηκε όπως όλοι ξέρουμε στη συνέλευση προέδρων, παρά την απόφαση της βάσης.

Πριν από τις αποφάσεις των τοπικών ΕΛΜΕ, πριν και από την επιστράτευσή τους, πριν ακόμα και από την εισήγηση της ΟΛΜΕ προς τις γενικές συνελεύσεις, το ΚΚΕ κάνει απεργοσπαστικό μαρς με τον Ν. Σοφιανό στο mega να δηλώνει ότι «δεν μπορούμε να εκβιάζουμε την Κυβέρνηση με τις πανελλαδικές των παιδιών», εισπράττοντας ακαριαία το «μπράβο» του παρευρισκόμενου της Ν.Δ. Γ. Γιακουμάτου. Σαν πρώτο συμπέρασμα βγαίνει ότι ο Ν. Σοφιανός, μέλος του Π.Γ. του ΚΚΕ, **θεωρεί ότι η απεργία**

είναι εκβιασμός και όχι άμυνα των καταπιεσμένων απέναντι στην επίθεση του αστικού κράτους. Σε γραπτή ανακοίνωση το ΠΑΜΕ για το ίδιο θέμα μιλάει για «τυφλή απεργία χωρίς συμμαχίες» και καταντάει να επικαλείται τον κοινωνικό αυτοματισμό λέγοντας ότι «η απεργία αυτή θα φέρει την κοινωνία απέναντι», ενώ όταν η ΠΝΟ ας πούμε έβαζε 48ωρή μέσα στο Πάσχα το 2012 η κοινωνία ζητωκραύγαζε υπέρ των ναυτεργατών. Το δεύτερο και γενικό συμπέρασμα είναι ότι **«όποιος δεν θέλει να ζυμώσει, δέκα μέρες κοσκινίζει»**.

Τι λέει το ΚΚΕ δηλαδή με βάση τα παραπάνω; Λέει ότι πάνω από τα μνημόνια, τη μαζική φτώχεια, την ανεργία, τις αυτοκτονίες, τη διάλυση της υγείας, παιδείας, πρόνοιας, κοντολογίς πάνω από τη σαρωτική επίθεση του κεφαλαίου στις πλάτες της εργατικής τάξης είναι οι πανελλαδικές εξετάσεις!

Τη στιγμή που πήγε να ξεκινήσει μια ενοχλητική για την κυβέρνηση απεργία με προϋποθέσεις όξυνσης, η οποία μάλιστα δεν βγήκε «από τα πάνω» όπως συχνά καταγγέλλει το ΠΑΜΕ αλλά από διαδικασίες βάσης, η γραφειοκρατία του Περισσού επιλέγει να εναντιωθεί στην προσπάθεια εν τη γένεση της δίνοντας χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση. Ενώ θα έπρεπε να στηρίξει αυτή την απεργία με την ίδια δύναμη που στήριξε την απεργία των χαλυβουργών ρίχνοντας όλες τις δυνάμεις της, για να δημιουργηθούν συνθήκες περαιτέρω όξυνσης της ταξικής πάλης, οδηγώντας σε πολιτική κρίση με ενδεχόμενη πτώση της κυβέρνησης. Κάτι τέτοιο θα ήταν νίκη γιατί τα μέτρα θα πήγαιναν πίσω και θα αναπτυσσόταν αισιοδοξία στο κίνημα και εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του, αφού η πτώση της κυβέρνησης θα ερχόταν κάτω από την άμεση πίεσή του. Και λέμε πτώση της κυβέρνησης, όχι για να έρθει η επόμενη όπως μας κατηγορεί προβοκατόρικα το ΚΚΕ, αλλά για να ξέρει και η επόμενη ότι θα πέσει με τον ίδιο τρόπο αν ακολουθήσει την ίδια πολιτική.

Σήμερα όλα αυτά δεν έγιναν και έτσι βλέπουμε την κυβέρνηση ανενόχλητη να μπήγει το μαχαίρι όλο και πιο βαθιά στην εργατική τάξη. Σε λίγα χρόνια όμως, πάνω στις στάχτες και τα αποκαΐδια της εκπαίδευσης, τότε που το πανεπιστήμιο θα είναι ακριβό όνειρο για τα παιδιά της εργατικής τάξης και η εκπαίδευση θα παράγει φτηνούς και ανειδίκευτους εργάτες, ο κ.Σοφιανός και το ΚΚΕ θα έχουν κάτι για να

καυχιούνται: **«τουλάχιστον, θα λένε, σώσαμε τις πανελλαδικές εξετάσεις του 2013»...**

Εμείς παρά τα προβλήματα και τις αδυναμίες μας, οφείλουμε στην ταξική μας συνείδηση να δείχνουμε σε όλους τους εργαζόμενους αλλά και στα μέλη και φίλους του ΚΚΕ, ποιος είναι ο πραγματικός απεργοσπάστης: Είναι η γραφειοκρατία του περισσού που υποστηρίζει αγώνες ακίνδυνους, που κρατά το κίνημα σε λήθαργο την περίοδο της πιο άγριας επίθεσης, που κρύβεται συνεχώς πίσω από τις «ανώριμες συνθήκες», που επιβουλεύεται την ταξική πάλη των εργατών και εγκλωβίζει τίμιους αγωνιστές και αγωνίστριες στις τάξεις της.